

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 88/2015-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7611/2014, Rvp 7612/2014, Rvp 7613/2014, Rvp 7644/2014, Rvp 7645/2014, Rvp 7646/2014, Rvp 7647/2014, Rvp 7648/2014, Rvp 7705/2014, Rvp 7706/2014, Rvp 7707/2014, Rvp 7708/2014, Rvp 7709/2014, Rvp 7710/2014, Rvp 7725/2014, Rvp 7764/2014, Rvp 7765/2014, Rvp 7766/2014, Rvp 7767/2014, Rvp 7768/2014, Rvp 7769/2014, Rvp 7770/2014, Rvp 7771/2014, Rvp 7772/2014, Rvp 7773/2014, Rvp 7774/2014, Rvp 7780/2014, Rvp 7781/2014, Rvp 7782/2014, Rvp 7783/2014, Rvp 7784/2014, Rvp 7785/2014, Rvp 7786/2014, Rvp 7815/2014, Rvp 7816/2014, Rvp 7817/2014, Rvp 7818/2014, Rvp 7819/2014, Rvp 7820/2014, Rvp 7821/2014, Rvp 7822/2014 a Rvp 7823/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16 NcC 126/2012 a sp. zn. 14 NcC 196/2012 z 10. októbra 2012; sp. zn. 13 NcC 148/2012 a sp. zn. 13 NcC 123/2012 z 8. októbra 2012, ako aj uznesením sp. zn. 16 NcC 583/2012 zo 7. februára 2013 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 7611/2014, Rvp 7612/2014, Rvp 7613/2014, Rvp 7644/2014, Rvp 7645/2014, Rvp 7646/2014, Rvp 7647/2014, Rvp 7648/2014, Rvp 7705/2014, Rvp 7706/2014, Rvp 7707/2014, Rvp 7708/2014, Rvp 7709/2014, Rvp 7710/2014, Rvp 7725/2014, Rvp 7764/2014, Rvp 7765/2014, Rvp 7766/2014, Rvp 7767/2014, Rvp 7768/2014, Rvp 7769/2014, Rvp 7770/2014, Rvp 7771/2014, Rvp 7772/2014, Rvp 7773/2014, Rvp 7774/2014, Rvp 7780/2014, Rvp 7781/2014, Rvp 7782/2014, Rvp 7783/2014, Rvp 7784/2014, Rvp 7785/2014, Rvp 7786/2014, Rvp 7815/2014, Rvp 7816/2014, Rvp 7817/2014, Rvp 7818/2014, Rvp 7819/2014, Rvp 7820/2014, Rvp 7821/2014, Rvp 7822/2014 a Rvp 7823/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 88/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ť v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. júna doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 16 NcC 126/2012 a sp. zn. 14 NcC 196/2012 z 10. októbra 2012; sp. zn. 13 NcC 148/2012 a sp. zn. 13 NcC 123/2012 z 8. októbra 2012, ako aj uznesením sp. zn. 16 NcC 583/2012 zo 7. februára 2013 (ďalej aj „napadnuté uznesenia“).

Napadnutými uzneseniami krajský súd spojil na spoločné konanie vedené:

- pod sp. zn. 16 NcC 126/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 16 NcC 126/2012, 16 NcC 132/2012, 16 NcC 156/2012, 16 NcC 158/2012, 16 NcC 168/2012, 16 NcC 171/2012, 16 NcC 223/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach,

- pod sp. zn. 14 NcC 196/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 14 NcC 196/2012, 14 NcC 198/2012, 14 NcC 199/2012, 14 NcC 202/2012, 14 NcC 203/2012, 14 NcC 204/2012, 14 NcC 209/2012, 14 NcC 211/2012, 14 NcC 215/2012, 14 NcC 216/2012 a 14 NcC 219/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach.

- pod sp. zn. 13 NcC 148/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 13 NcC 148/2012 a 13 NcC 149/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach,

- pod sp. zn. 13 NcC 123/2012 konania o námietkach zaujatosti vedených na tomto súde pod spisovými značkami: 13 NcC 123/2012, 13 NcC 194/2012, 13 NcC 212/2012, 13 NcC 203/2012, 13 NcC 206/2012, 13 NcC 208/2012, 13 NcC 127/2012, 13 NcC 128/2012, 13 NcC 149/2012, 13 NcC 158/2012, 13 NcC 160/2012, 13 NcC 171/2012, 13 NcC 165/2012 a 13 NcC 170/2012, pričom ďalšími výrokmi tohto uznesenia krajský súd rozhodol o otázke zaujatosti sudcov okresného súdu v týchto veciach.

Uznesením sp. zn. 16 NcC 583/2012 zo 7. februára 2013 krajský súd opravil posledný výrok uznesenia sp. zn. 16 NcC 583/2012 zo 17. októbra 2012 (ktorým okrem iného krajský súd spojil na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 16 NcC 583/2012 konania o námietkach vedených pod sp. zn. 16 NcC 583/2012, 16 NcC 584/2012, 16 NcC 585/2012, 16 NcC 589/2012, 16 NcC 590/2012, 16 NcC 596/2012, 16 NcC 597/2012 a 16 NcC 598/2012) spočívajúci vo vynechaní sudcu JUDr. Ivana Ďalaka z tzv. výpočtu všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota, ktorí nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania v ňom uvedených vecí.

V petite podaných sťažností sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv postupom a napadnutými uzneseniami krajského súdu, ktoré ďalej zruší a predmetné veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie a úhradu trov konania. Zároveň sťažovateľka žiada o odklad vykonateľnosti napadnutých uznesení podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia, z ktorého je nepochybná právna a skutková súvislosť týchto sťažností, ako aj na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

K namietanému porušeniu označených základných práv a slobôd napadnutými uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní predmetu sťažností týkajúcich sa napadnutého uznesenia krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na totožnosť tak v osobe sťažovateľky, ako aj v použitej právnej argumentácii a skutkových okolnostiach, ktoré boli podstatné pre ustálenie záverov všeobecných súdov aj vo veľkom množstve prípadov predošlých (a tiež posudzovaných ústavným súdom, pozn.), ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľke sú nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v obdobných prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku. A keďže v rozsahu použitej zásadnej argumentácie sťažovateľky k napadnutému uzneseniu krajského súdu sa táto nemení, nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013 atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých, resp. podobných sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka v petite jednotlivých sťažností uviedla, že jej základné práva podľa ústavy a právo podľa dohovoru boli porušené jednak napadnutými uzneseniami krajského súdu, ako aj uzneseniami, ktoré krajský súd nevydal, respektíve takéto uznesenia neexistujú.

Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, označila konania o jednotlivých námietkach za rozhodnutia, pričom ku každému takto označenému „rozhodnutiu“ priradila dátum príslušného napadnutého (spájajúceho) uznesenia krajského súdu.

Ústavný súd konštatuje, že v danom prípade evidentne nejde o pisársku chybu alebo zjavný omyl, ale zjavne o snahu sťažovateľky vyprodukovať väčší počet sťažností, pretože

ak by sťažovateľka mala v každej ňou označenej veci uviesť príslušné rozhodnutie krajského súdu, ktorým krajský súd spojil sťažovateľkou uvádzané konania o námietkach, do napadnutého (spájajúceho) uznesenia krajského súdu, zistila by, že väčšina jej sťažností by de facto smerovala len proti napadnutým (spájajúcim) uzneseniam, čím by sa výrazne zredukoval počet jej sťažností. Sťažovateľka, zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, však zvolila taký postup, že sťažnosťami napádala aj neexistujúce uznesenia krajského súdu, pričom ako prílohu k svojim sťažnostiam pripojila vždy len existujúce napadnuté (spájajúce) rozhodnutia krajského súdu.

Keďže ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania a podľa svojej citovanej judikatúry môže sťažnosť predbežne prerokovať, resp. následne o nej rozhodnúť len z hľadiska toho, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, pričom je evidentné, že sťažovateľka v petite svojich sťažností označila aj neexistujúce rozhodnutia krajského súdu, petit týchto sťažností je nevykonateľný a tieto sťažnosti ako celok trpia nedostatkom predpísaných náležitostí. Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosti sťažovateľky v tej časti, v ktorej smerovali proti neexistujúcim rozhodnutiam krajského súdu, odmietol z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd rozhodol tak preto, že sťažovateľka napadla sťažnosťami aj napadnuté (spájajúce) uznesenia krajského súdu z dôvodu ich tvrdenej neústavnosti, v rámci ktorých boli preskúmané aj tie veci sťažovateľky, ktoré označila ako uznesenia krajského súdu, ku ktorým priradila neexistujúce spisové značky. Takéto rozhodnutie spĺňa podmienky riadneho preskúmania týchto vecí sťažovateľky (obdobne napr. sp. zn. III. ÚS 8/2014, sp. zn. III. ÚS 37/2014, sp. zn. III. ÚS 38/2014, sp. zn. III. ÚS 63/2014).

V závere ústavný súd opakovane poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového

a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2015